

สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร*

Competencies of School Administrators in the Digital Age in the
Muang Song Khlong Secondary School Cluster Under the
Secondary Educational Service Area Office Kamphaeng Phet

วราภรณ์ ตาทิพย์, ลีทธิชัย มุลเขียน และภูวนาท มุลเขียน

Waraporn Tathip, Sittichai Munkhian and Phuwanat Munkhin

มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่, ประเทศไทย

North-Chiang Mai University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: mangpore_2538@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล และ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา การวิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 169 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน คัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.60$) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.58$) และด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.58$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.55$) อยู่ในระดับมากที่สุด

*ได้รับบทความ: 4 มกราคม 2569; แก้ไขบทความ: 7 เมษายน 2569; ตอรับตีพิมพ์: 26 เมษายน 2569

Received: January 4, 2026; Revised: April 7, 2026; Accepted: April 26, 2026

2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะสามารถสังเคราะห์ได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ และการสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจ

คำสำคัญ: สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษา; สมรรถนะดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล; การพัฒนาสมรรถนะ

Abstract

This research aimed to (1) examine the competencies of school administrators in the digital age and (2) explore guidelines for developing such competencies. The study employed a mixed-methods approach. The sample consisted of 169 school administrators and teachers, selected through stratified random sampling. Key informants for the qualitative phase included five experts, selected using purposive sampling. The research instruments included a questionnaire and a semi-structured interview. Quantitative data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation, while qualitative data were analyzed through content analysis.

The findings revealed that:

1. The overall competencies of school administrators in the digital age were at the highest level ($\bar{X} = 4.59$). When considered by aspect, all dimensions were at the highest level. The highest mean score was found in analytical and synthesis thinking ($\bar{X} = 4.62$), followed by communication and motivation ($\bar{X} = 4.60$), achievement orientation ($\bar{X} = 4.58$), teamwork ($\bar{X} = 4.58$), and self-development as a lifelong learner ($\bar{X} = 4.55$), respectively.
2. The guidelines for competency development could be synthesized into five aspects: achievement orientation, self-development, teamwork, analytical and synthesis thinking, and communication and motivation.

Keywords: School Administrator Competencies; Digital Competency; Digital Age Leadership; Competency Development

1. บทนำ

ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลภายใต้นโยบายประเทศไทย 4.0 ซึ่งส่งผลให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม และระบบการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยรัฐได้กำหนดแผนพัฒนาดิจิทัล

เพื่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นกรอบสำคัญในการพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะด้านดิจิทัล เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและตลาดแรงงาน (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการศึกษา โดยเฉพาะบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งต้องปรับตัวให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผน การตัดสินใจ และการบริหารองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในเชิงทฤษฎี สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาครอบคลุมความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การบริหารจัดการข้อมูล และการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทศตวรรษที่ 21 (European Commission อ้างถึงใน สุนันทนา กุศลประเสริฐ, 2565) ทั้งนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำองค์กร จำเป็นต้องมีสมรรถนะด้านดิจิทัลควบคู่กับสมรรถนะด้านภาวะผู้นำ เพื่อขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2561; ชัยยนต์ เพาพาน, 2559) ในระดับนโยบาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร (2568) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและการให้บริการทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของนโยบายดังกล่าวขึ้นอยู่กับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในการนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในบริบทจริง

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่มุ่งเน้นสมรรถนะดิจิทัลของครูหรือบุคลากรทางการศึกษา ขณะที่การศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยเฉพาะในระดับพื้นที่ยังมีอยู่อย่างจำกัด (ศศิวิมล มวงกล้า, 2562) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประเด็นที่ต้องค้นพบในทางวิชาการในการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในบริบทจริงของสถานศึกษา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยมุ่งศึกษาระดับสมรรถนะและแนวทางการพัฒนา เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล และยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการศึกษาอย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง จำนวน 299 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 169 คน กำหนดขนาดตามตารางของ Krejcie and Morgan และได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของครูในแต่ละโรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน คัดเลือกแบบเจาะจงจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี

2. เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย (1) แบบสอบถามสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ครอบคลุม 5 ด้าน (2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ เครื่องมือวิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60-1.00 แบบสอบถามได้ผ่านการทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.984 แสดงว่าเครื่องมือมีความน่าเชื่อถือในระดับสูง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Google Form) กับกลุ่มตัวอย่าง ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพดำเนินการโดยการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง โดยกำหนดประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์เป็นแนวทางการพัฒนา

4. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ซึ่งสามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ ($\bar{X} = 4.62$) รองลงมาคือ ด้านการสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.60$) ด้าน

การมุ่งผลสัมฤทธิ์ ($\bar{X} = 4.58$) และด้านการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.58$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.55$) อยู่ในระดับมากที่สุด ตามลำดับเช่นเดียวกัน

2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร ผลการวิจัยเชิงคุณภาพพบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สามารถสังเคราะห์ได้เป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ผู้บริหารควรบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการวางแผนที่สอดคล้องกับบริบท การจัดสรรงบประมาณที่มุ่งเน้นผู้เรียน และการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัลในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน 2) ด้านการพัฒนาตนเองผู้บริหารควรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ 3) ด้านการทำงานเป็นทีมผู้บริหารควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน จัดวางบุคลากรให้เหมาะสมกับความสามารถ และสร้างแรงจูงใจเพื่อพัฒนาการทำงานเป็นทีม 4) ด้านการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ผู้บริหารควรใช้ข้อมูลที่ถูกต้องในการวิเคราะห์ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและเหตุผล และคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) ด้านการสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจผู้บริหารควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและบริหารจัดการ เช่น ระบบออนไลน์และสื่อสังคม รวมทั้งใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างแรงจูงใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

5. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลในสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ระดับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและการตัดสินใจ ผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบาย เช่น ไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้ผู้บริหารต้องพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหาร ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของชัยยันต์ เพาพาน (2559) ที่ระบุว่าการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยสมรรถนะของผู้บริหารเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา นามวงศ์ (2566) ที่พบว่าผู้บริหารยุคดิจิทัลมีสมรรถนะอยู่ในระดับมาก จึงสังเคราะห์ได้ว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลเป็นผลจากการปรับตัวเชิงนโยบายควบคู่กับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยมีเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการศึกษา

2. แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะสามารถสังเคราะห์ได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์ และการสื่อสาร ผลดังกล่าวอธิบายได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารไม่สามารถดำเนินการเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง แต่ต้องเป็นกระบวนการเชิงบูรณาการที่เชื่อมโยงทั้งด้านการบริหารทรัพยากร การพัฒนาบุคลากร และการใช้เทคโนโลยี ในเชิงทฤษฎีสอดคล้องกับแนวคิดของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (2562) ที่เน้นการมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นแกนของการบริหาร และสอดคล้องกับแนวคิดการทำงานเป็นทีม (Hellriegel et al., 2011) ที่มองว่าความสำเร็จขององค์กรเกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากร นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเสาวลักษณ์ พิมพ์ภูลาด (2564) ที่พบว่าการใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจและการวิเคราะห์เชิงระบบเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหาร จึงสังเคราะห์ได้ว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลควรเป็นกระบวนการเชิงบูรณาการที่เชื่อมโยงการใช้ข้อมูล เทคโนโลยี และการมีส่วนร่วมของบุคลากร เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรใช้ข้อมูลและบริบทของสถานศึกษาเป็นฐานในการกำหนดแผนกลยุทธ์ และบริหารทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

1.2 ควรส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้ง AI เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

1.3 ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากร รวมทั้งลดความแตกต่างระหว่างวัย

1.4 ควรใช้ข้อมูลสารสนเทศในการตัดสินใจดำเนินงานภายใต้หลักกฎหมาย ความเป็นธรรม

1.5 ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลใช้การสื่อสารเชิงบวกเพื่อสร้างความร่วมมือในองค์กร

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาประสิทธิผลของการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ในการสนับสนุนการตัดสินใจเชิงบริหารและการลดภาระงานของผู้บริหารสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างเป็นรูปธรรม

7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ซึ่งสามารถสังเคราะห์เป็นกรอบสมรรถนะสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์ และการสื่อสารและการสร้างแรงจูงใจ องค์ความรู้ที่ได้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากร และการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นฐานในการตัดสินใจและการสื่อสาร ดังนั้น สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงเป็นลักษณะของสมรรถนะเชิงบูรณาการที่เชื่อมโยงองค์ประกอบด้านบุคคล กระบวนการ และเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัลอย่างยั่งยืน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา นามวงศ์. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2562). รายงานเฉพาะเรื่องที่ 8 การปฏิรูปครูและอาจารย์. เข้าถึงได้จาก <http://backoffice.onec.go.th/uploads/Book/1742-file.pdf>

- ชัยยนต์ เพาพาน. (2559). *การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน: ทิศทางใหม่ในศตวรรษที่ 21*. กาฬสินธุ์: มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์.
- ศศิวิมล ม่วงกล่ำ. (2562). *การวิเคราะห์ห้องศึ่ประกอบด้านความสามารถทางดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร. (2568). *แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568*. เข้าถึงได้จาก <https://web.sesaokpp.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัลสำหรับพลเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทนา กุศลประเสริฐ. (2565). *การวิเคราะห์ห้องศึ่ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เสาวลักษณ์ พิมพ์ภูลาด. (2564). *การวิเคราะห์ห้องศึ่ประกอบสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- Hellriegel, D., Slocum, J. W., & Woodman, R. W. (2011). *Organizational behavior*. (13th ed.). Mason, OH: South-Western Cengage Learning.